

Ce se studiază în Studio?

Studioul Conservatorului „Ciprian Porumbescu” are un rol important în procesul de formare a tinerii generații de muzicieni ai țării.

În legătură cu modul în care Studioul își îndeplinește sarcinile educative și posibilitățile de îmbunătățire a activității sale, am cerut părerea unor personalități în domeniul pedagogiei muzicale, compozitori, muzicologi precum și studenți ai Conservatorului solicitându-le să-și expună punctul de vedere asupra menirii Studioului, asupra acțiunilor organizate până în prezent și să facă propuneri pentru desfășurarea activității sale în viitor.

În numărul de astăzi, publicăm primele răspunsuri primite.

Prof. G. Avachian

șeful catedrei instrumentale de coarde a Conservatorului „Ciprian Porumbescu”

Oricât de buni profesori am fi, oricâtă experiență am fi acumulat în activitatea noastră pedagogică, nu putem da unui student interpret ceea ce îi dă scena. Scena dă studentului posibilitatea regisirii lui în plină eferveșcență creatoare.

Practica îmi demonstrează că numai acei tineri care au avut experiența scenei au putut câștiga libertatea, spontaneitatea, fantezia, posibilitatea de adaptare a condițiilor esențiale în configurarea artistului interpret.

Studioul Conservatorului reprezintă tocmai de aceea posibilitatea de a avea permanent la dispoziție o scenă și publicul absolut necesar formării lui.

Înființat în anii din urmă, Studioul a avut un rol deosebit în viața Conservatorului, în realizările sale le-am înregistrat cu satisfacție, profesori și studenți, deopotrivă.

Aș vrea, să insist însă asupra unor limite, deficiente ce au apărut în ultimul timp, în viața Studioului, de a căror înlăturare depinde creșterea eficienței educative și instructive a activității sale viitoare.

În primul rând aș atrage atenția asupra supraîncărcării programelor Studioului cu manifestări auxiliare, care au diminuat rolul său, în activitatea instructivă. Datorită acestei supraîncărcări în ultimul timp, am putut face cu greu programările necesare unei clase instrumentale. Nu-am putut folosi, de asemenea, în suficientă măsură (din pricina unei prea mari programări de spectacole de operă) orchestra de studio, pentru a asigura a companiamentul unora dintre studenții claselor instrumentale sau execuția unora dintre lucrările pe care studenții claselor de compoziție le-au prezentat în cadrul Examenului de stat.

Și-au găsit, de asemenea, puțin loc pe scena Studioului spectacolele speciale pentru studenții Conservatorului, ale instituțiilor muzicale ale Capitalei, spectacole a căror utilitate pedagogică este unanim recunoscută și acceptată.

În schimb, în activitatea Studioului au început să ocupe un loc tot mai important audițiile experimentale.

În cele 3 decenii de activitate muzicală, nu cred că am putut fi vreodată acuzat de lipsă de spirit inovator, de inerție, de învechit tradiționalism. Am fost totdeauna deschis oricărui noutăți.

Am încercat chiar în ultimele câțori peste hotare să mă apropiu în mod special de creațiile și experimentele unor compozitori contemporani. Pot spune că am ascultat cu mult interes, uneori cu aprobare, cele mai reprezentative lucrări de la Schönberg la Messiaen și de la Webern la Boulez și Stockhausen. Recent, într-una din aceste vizite peste hotare, am făcut chiar o „cură” îndelungată de muzică avangardistă pentru a înțelege coordonatele acestor creații.

În același timp, ca pedagog care am grijă de viitorul profesional, etic al tinerii generații de artiști, ca pedagog care acord o deosebită importanță cultivării în rândurile tinerilor a capacității de a pătrunde în gândirea marilor creatori ai omenirii, socot că apropierea studenților Conservatorului, a tinerilor melomani în general, de creația contem-

porană trebuie făcută cu discernământul necesar formării unui concept înaintat asupra fenomenului artistic.

În perioada de formare a personalității unui viitor artist abundența prezentării unor simple experimente poate genera confuzii, poate vicia parțial criteriile estetice, prin lipsa ponderii firești în programare și prin caracterul expeditiv al comentariului critic.

Dorind să formăm un fond creator de cultură, trebuie să avem grijă permanentă pentru filtrarea științifică a valorilor pe care le oferim.

Nu putem, de pildă, da tinerilor care studiază în Conservator valorile muzicii universale, de la madrigaliștii preclasiici, la Honegger, Sostakovič, Hindemith, Schönberg, Berg, o serată experimentală de jazz banal, demn pentru o sală de restaurant.

Înfeșăg să programăm în cadrul acestor audii, o audie de jazz, dar o audie de jazz să putem asculta interesant și contrapunct pe mai multe voci executat de maeștri ai genului; înțeleg să închinăm o audie creațiilor de jazz simfonice, jazzului fuziut cu rigoroasă și arta unui creator, dar nu să ascultăm la Conservator improvizările de moment ale unor posesedăți ai ritmului.

Este interesantă programarea în cadrul audțiilor experimentale ale studioului (și foarte bine venită pentru largirea orizontului artistic al studenților) a unor lucrări ale creatorilor contemporani din toate țările, de toate curentele. Dar nu putem dăruia audțiilor, într-o seară dedicată unuia sau altuia dintre compozitori, decât o lucrare cu adevărat definită, reprezentativă pentru o anumită etapă, și nu un simplu experiment care de multe ori neagă chiar concepția creatoare a autorului respectiv.

Fiecare audie pe care o programăm în studioul nostru are nevoie de un comentariu științific, riguros documentat, care să demonstreze locul unor personalități creatoare în istoria muzicii, în istoria limbajului muzical.

Nu putem, de pildă, programa pe Schönberg, Varese, Messiaen, Nono, cu una sau alta din lucrări, fără a da explicații largi, temeinice, științifice asupra problemelor pe care le-au pus aceste lucrări creatoarelor lor.

În programarea audțiilor experimentale de la Conservator nu există, după părerea mea, o logică strict pedagogică, un fir conducător. Se sare de la Matheus Passion la Wagner și de la Wozzek la Don Juan-ul lui Mozart.

Studioul, ca instituție menită a sprijini procesul instructiv, are nevoie de un plan foarte bine chibzuit și o programare a audțiilor la nivele deosebite de formare a studenților. Altfel trebuie să-i prezentăm unele probleme studenților din anul I, și altfel studenților din ultimul an care și-a însușit în 5-6 ani de studiu principalele valori ale creației muzicale.

Trei studenți ai mei, după ce au ascultat audia intuitivă „Bach și muzica de jazz”, au venit total nedumeriți în clasă: „valorarea” unor asemenea experiențe, în care temele celebrului Dublu concert care înfățișează două veacuri înimile oricărui meloman erau variate, „contrapunctate”, de doi lăutari (un violist și un țambalagiu), a fost sub orice nivel. Legătura — Bach și jazzul — nu este decît o legătură exterioară și orice alăturare a numelui sfînt pentru orice muzician al lui Johann Sebastian Bach de o improvi-

zație lipsită de valoare, nu poate fi decît derutantă. Jazzul este un gen muzical interesant, iubit de public și el nu are nevoie de teme din Bach pentru a putea exista, cu atât mai mult, cu cît aceste teme sînt folosite doar pentru o variație improvizatorică.

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

Prof. Zeno Vancea

maestru emerit al artei

Pline de vrajă sînt inimplățiile ce se desfășoară pe scenă, lie că se joacă „Erlângeful curios”, „Matheus Giscarul” sau alt spectacol. (În sala Teatrului de păpuși din Cluj)

Foto: AGERPRES

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

Pline de vrajă sînt inimplățiile ce se desfășoară pe scenă, lie că se joacă „Erlângeful curios”, „Matheus Giscarul” sau alt spectacol. (În sala Teatrului de păpuși din Cluj)

Foto: AGERPRES

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

Studioul are fără îndoială un rol deosebit în viața primului institut de învățămînt al țării. El constituie nu numai o scenă de practică în producție pentru studenții Conservatorului, ci și un prilej de a oferi studenților cunoașterea celor mai noi cuceriri ale artei contemporane.

Inițiativa Conservatorului de a programa unele audii speciale dedicate lucrărilor mai puțin auzite în sălile de concert, este din acest punct de vedere foarte binevenită. Au putut fi astfel ascultate o vastă gamă de lucrări de la „Matheus Passion” de Bach și „Messiah” de Haendel (a căror valoare stă în muzică și nu în textul liturgic folosit), pînă la Schönberg și Webern cuprinzînd o scară emoțională largă, și o mare varietate de stiluri, care au contribuit la o puternică creștere a receptivității artistice a audiențelor.

Din păcate, însă, uneori se merge spre un anumit gen de senzationalism ieftin. Programarea, de pildă, a unei audii în care lucrările lui Bach (al cărui stil e conservat printro secolară tradiție) sînt supuse unor experimente de jazz, scade din seriozitatea de care trebuie să se bucure aceste cursuri care se află sub girul Conservatorului bucu- reștean.

Jazzul, oricît de interesant și valabil ar fi el ca un gen muzical cu largi posibilități nu are neapărat nevoie de a se sprijini pe melodii și teme ale unor creatori clasici care trăiesc în conștiința muzicală a omenirii în forma lor originală, nealterată.

Tocmai de aceea, după părerea mea, viața muzicală din țara noastră, activitatea de popularizare a valorilor muzicale în masă, nu are nevoie unor programe artistice experimentale de acest gen.

Esențial în momentul de față este ca, renunșînd la asemenea teribilisme, Studioul să-și desfășoare astfel activitatea încît să-și aducă într-un mod cît mai eficient contribuția la largirea orizontului artistic al studenților, la cunoașterea celor mai importante cereri ale artei contemporane.

orizont cultural

100 de ani de la nașterea lui ANTON BACALBAȘA

Pe estrada Radioteleviziunii

Recentul concert al Orchestrei de Studio a Radioteleviziunii se înfășoară într-o manifestare muzicală remarcabilă, meritul să satisfacă exigențele audiențelor atât sub raportul noștii programului — în alcătuirea căruia a intrat și o primă audie de muzică românească — „Cinci piese pentru Orchestra” de Zeno Vancea — cît și sub raportul nivelului de interpretare, garantat de prezența în program a unor reputați muzicieni romini.

Cele „Cinci piese pentru Orchestra” de Zeno Vancea constituie o nouă contribuție a compozitorului la îmbogățirea muzicii noastre contemporane. Lucrarea întrunește trăsăturile de bază ale creației lui Zeno Vancea — bogăție melo-

dică, claritate a dezvoltărilor armonice și polifonice, orchestrație colorată și sugestivă — puse aici, mai mult ca în alte compoziții ale sale, în slujba afirmării resurselor expresive, deosebit de variate, pe care le oferă unele genuri ale muzicii populare.

Urmărit să redea spiritul și substanța poetică proprie creației folclorice, compozitorul a conferit lucrării sale o mare forță expresivă caracterizată de succesiunea unor momente diferite ca intensitate dramatică, începînd cu evocările dureroase din prima piesă — care are la bază un bocet — și terminînd cu desfășurarea energică, vigilență a ultimei, înțemeiată pe un joc popular.

A doua piesă din program, concertul nr. 4, pentru vioară și orchestră de Mozart a relevat calitățile cunoscut ale violonistei Gaby Gombas: căldura și consistența tonului, precizie și strălucire.

Unul dintre punctele culminante ale programului l-a constituit, desigur, interpretarea de către Arta Florescu, a ciclului de liederuri „Dragoste și viață de femeie” de Schumann.

Gama întinsă a stărilor emoționale ce caracterizează conținutul acestei lucrări magistrale orchestrate de Teodor Bogalacki, subtilitatea și rafinamentul expresiei, a oferit solistei un larg câmp de afirmare a posibilităților sale vocale și interpretative.

VASILE DONOSE

Proza în reviste

Ion Băieșu: „Maiorul și moartea”

Critica a mai semnalat vădit proces de maturizare artistică parcuru ca rezultate dintre cele mai îmbucurătoare de înaltă prozător Ion Băieșu. Dintre acestea, remintim cîntărilor remarcabilele noutăți „38 de dol”, o pledoarie pentru înaltă calitate morală ale omului, cultivate de umanismul socialist.

O proză densă, cu un relevabil simț al dramaticismului de situație, este și „Pătu și Păscă”. Ultima noutăți a înălțării scriitorului, „Maiorul și moartea” (Gazeta Literară nr. 4 din 21 ianuarie), cu o structură originală, cadentă în secvențe bine conduse, valorifică mai preg-

nant resursele acestui autor în direcția unui umor subtil. Aventura hilară a maiorului, supus tot timpul unui curent de demitizare a misterului, se desfășoară în limitele unei disimulări bine dozate, iar în contact cu aceasta, impostura notorie, falsificată prin grațiozitate „Inobilare” e identificată cu cea mai curentă gîndire. Electul e o copioasă decupare grotescă a „erorilor”, iar maiorul, în cluda a-parenței lui democristian, e un simulant de răsăd. Păcat însă că, nevoind a renunța la larsă, autorul încheie noutela cu un mister mlhor.

M. C.

Ecociul la împlinirea unui secol de la nașterea, viața scurtă dar bine conturată a lui Anton Bacalbașa (fiziția necruțătoare îl trecea în nefișaj la numai 34 de ani), locul pe care-l ocupă în istoria literaturii românești este bine meritat, iar evoluția presel noastre nu poate fi înțeleasă fără a cunoaște și activitatea sa jurnalistică, căci această prezentă „indicind o remarcabilă ridicare de nivel a presel” (G. Căciulescu) îl recomandă ca pe un jurnalist de mare sufracraș, punînd instrumentele incisive ale pamfletului în slujba echității sociale. Aceasta a fost însăși rațiunea existenței sale.

V. ARACHELIAN

RĂSPUNDEM LA SESIZĂRILE TINERILOR

FLOREA BĂLAN — Cartierul Balta Albă, București.

Sesizarea dumneavoastră a fost trimisă spre rezolvare Întreprinderii de Transport București, care ne-a comunicat că între cartierul Balta Albă și Piața Școlii se pot folosi acum mai multe mijloace de transport: tramvaiul 24 care face legătură cu tramvaiul 4 sau mașina 34, troleibuzul 84, care are legătură cu mașina 31. Desigur, pentru viitor, I.T. București va trebui să facă un studiu privind afluința călătorilor pe acest traseu și, în limita posibilităților, să stabilească mijloace de transport care să facă legătura directă între acest cartier și Piața Școlii.

DUMITRU NEGOIȚĂ — comuna Colceag, raionul Mizil.

În scrisoarea trimisă redacției sesizați faptul că zilnic trenul 5302 care pleacă din Buzău la ora 4 și două minute spre Ploiești, are ultimul vagon — cele care se aștează la Buzău — neînălțate. În această problemă, ne-am adresat Direcției Regionale C.F.R. București. Ni s-a răspuns că cele semnalate sînt juste și că au fost luate măsuri ca și pe acest traseu călătorii să poată circula în bune condiții.

STANCU M — comuna Tâlmăciu, raionul Sibiu.

Ne-ați scris că în comuna dumneavoastră, cînd plouă, o parte a drumurilor devin impracticabile.

De curînd, a sosit la redacție răspunsul Sfatului popular al raionului Sibiu căruia i-a fost trimisă spre rezolvare sesizarea dumneavoastră. Printre altele, în răspuns se arată că cele semnalate corespund realității și că s-au luat o serie de măsuri menite să ducă la o mai bună întretinere a drumurilor. Astfel, s-au luat măsuri ca în timpul cel mai scurt drumul ce leagă Întreprinderea „Firul roșu” cu centrul comunei să fie înțreținut. De asemenea, și drumul ce leagă stația C.F

ÎNȚILNIRILE CANDIDAȚILOR CU ALEGĂTORII

Sfat rodnic pentru noi înfăptuiri

Ca și toate satele țării, Suncăușul, așezare de pe valea Crișului Repede, a cunoscut, în anii puterii populare, o puternică dezvoltare. De la un cântin și cărți lăcături se ocupau cu lemăritul — pădurile se întindeau pînă sub ferestrele caselor — Suncăușul a devenit un centru cu profil industrial bine definit pe harta economică a regiunii. Locuitorii mici aruncau pe pautele a-brupte ale muntelui, au fost înlocuite cu blocuri de cîte 3-5 etaje care totalizează peste 160 de apartamente. Siletele albe ale noilor locuințe, complexe sociale-culturale, cele 173 de case noi, dotate cu tot confortul modern, toate realizările înfăptuite în ultimii patru ani, au schimbat radical înfățișarea Suncăușului și a satului aparținător Bălăuca, pitorescul așezării căpătînd noi dimensiuni de frumusețe. Viața culturală a acestei localități din creierul muntelui a înregistrat și ea o puternică dezvoltare. Cîteva cifre sînt semnificative în acest sens: Înainte de eliberare 85 la sută din populație era analfabetă. Astăzi, 4 școli, din care două de opt ani, peste 1.000 de abonamente la diferite ziare și reviste, 40 de televizoare, numeroase aparate de radio, bibliotecă, consiliu tot atîtea mijloace pentru o activitate culturală susținută.

Dimensiuni

de frumusețe

În alegerea de 7 martie pentru circumscripția electorală nr. 10, Alep, a Marii Adunări Naționale, tovarășii Maria Copil, profesor la Școala medie nr. 2 din Oradea.

— Realizările deosebite care s-au vorbit aici — a spus inginerul

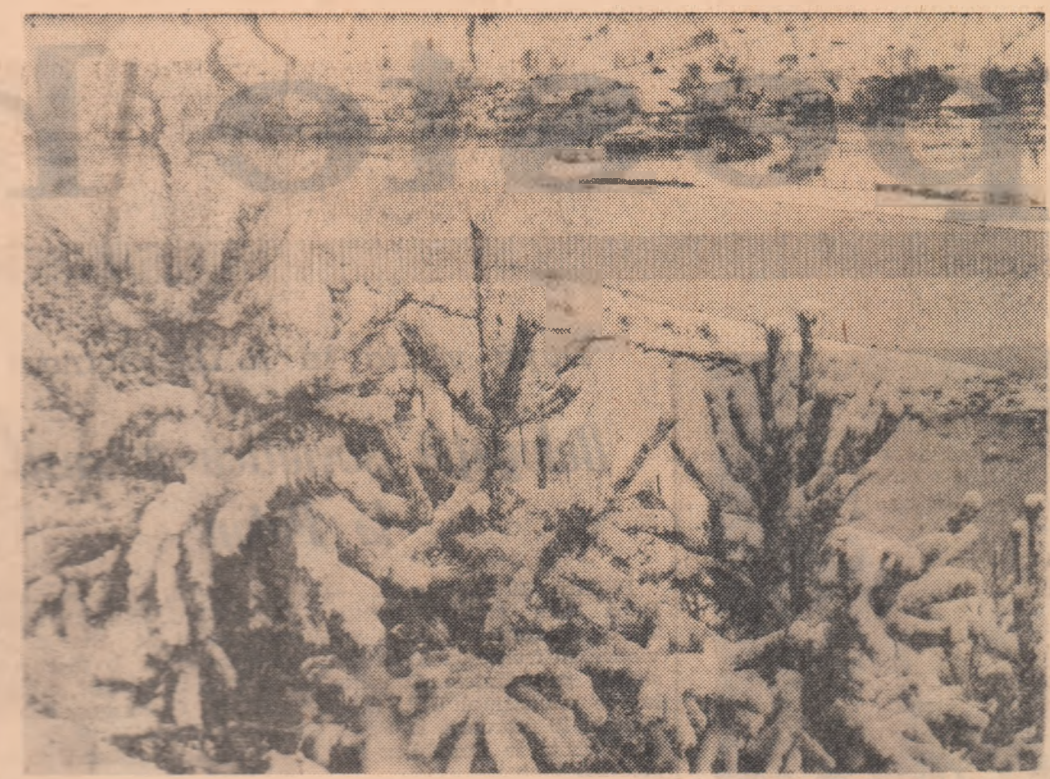
șef al Exploatarii miniere Suncăuș, tovarășii Vasile Ferenc, nu erau cu puțină fîc dezvoltarea industrială a acestei zone, nod al politicii partidului de dezvoltare economică a tuturor regiunilor țării pe baza valorificării resurselor existente. La ora actuală 20 la sută din aria refractară din țară este produsă de această exploatare. În ultima vreme, întreprinderea noastră a fost modernizată și modernizată mult, introducându-se pe scară largă în procesul de producție, mecanizarea: au fost instalate pentru transport funcționări și linii mecanizate. Încă de la începutul lunii ianuarie colectivul de muncitori de aici a întreprins o serie de măsuri legate de îmbunătățirea planului pe această linie. În toate secțiunile s-a organizat de la început un ritm de lucru potrivit gradului de producție actual și pe baza metodei colective pentru a îndeplini și depăși sarcinile de producție în proporție de 100% la nivel, și în plus, peste plan 68,8 tone argilă refractară.

Numerosul studiu și analiză apăsătoare în cadrul lucrărilor realizate de noi în timpul anului trecut sînt sursele de plan și în cele în față. Alegem și stabilim, în același timp, necesitatea de a se întreprindă lucrări de modernizare și de mecanizare de la Exploatarea noastră pînă la fabrica de ciment, în vederea realizării obiectivelor ale planului școlar — lucrările sînt în curs de execuție. Construcția propriu-zisă a tuturor obiectivelor industriale a fost terminată urmînd să se înceapă acum finalizarea. Multe din fabricile industriale au fost înalte înalte de termen, datorită folosirii unor metode noi de lucru. Au de pildă, pe acest șantier plantarea pilonilor s-a făcut pentru prima dată în țară prin forarea cu jet de apă, ceea ce a dus la creșterea productivității muncii la această operație de aproape 10 ori.

Pe șantierul Combinatului de celuloză și hirtie din Dej

La canalizări se experimentează cu rezultate bune o nouă metodă de lucru, prin care se reduce considerabil suprafața agricolă scosă din circuit, iar productivitatea muncii crește cu peste 30 la sută.

În ritm intens lucrează și monitrii de pe acest șantier. Ei au instalat pînă acum aproape jumătate din mașinile și utilajele viitorului combinat.

Pe Valea Bistriței, iarna

Studiouri pentru artiștii plastici

Fondul Plastic constituie în prezent, în strada Panșetti, 13, modernul studiu de creație pentru artiștii plastici din orașele București, Cluj, Iași, Timișoara, Ploiești, Constanța, Tg. Mureș și Sibiu.

Pe șantierul Combinatului de celuloză și hirtie din Dej — care se numără printre principalele obiective ale planului școlar — lucrările sînt în curs de execuție. Construcția propriu-zisă a tuturor obiectivelor industriale a fost terminată urmînd să se înceapă acum finalizarea.

INFORMAȚIE

La canalizări se experimentează cu rezultate bune o nouă metodă de lucru, prin care se reduce considerabil suprafața agricolă scosă din circuit, iar productivitatea muncii crește cu peste 30 la sută.

În ritm intens lucrează și monitrii de pe acest șantier. Ei au instalat pînă acum aproape jumătate din mașinile și utilajele viitorului combinat.

— Realizările deosebite care s-au vorbit aici — a spus inginerul

Chimia — în avînt

(Urmare din pag. 1)

Avîntul industriei chimice din țara noastră în anii care au trecut, avînt care a dus la creșterea cantitativă și calitativă a producției, la crearea și dezvoltarea unor noi ramuri ale chimiei, bazate pe cele mai moderne tehnologii, asigură condițiile dezvoltării în continuare a acestei industrii în ritm susținut.

Marile complexe industriale de la Piatra Neamț, O-nești-Borzești, Craiova, Brazi-Ploiești, Turmă Măgurele, Brăila, Suceava și celelalte, în cadrul cărora s-au creat centrale termoelectrice, laboratoare de cercetări, laboratoare bine dotate pentru întreținere și reparații, centre școlare pentru învățămîntul profesional și de specialitate al cadrelor, constituie puternice baze tehnice și economice pentru dezvoltarea industriei chimice în perspectivă.

Prin lărgirea, completarea și extinderea pe aceste platforme industriale a noii uzine și instalații se vor putea valorifica mai complex și economic materiale prime. Acești giganti industriali vor putea s-aunge, prin dezvoltarea lor, la nivelul celor mai avansate industrii chimice din lume.

Industria de îngrășăminte va dezvolta în continuare producția de îngrășăminte cu azot, fosfor — simple, complexe și concentrate — prin construirea unor noi unități de mare capacitate. Paralel cu aceasta, va fi creată industria de produse pentru protecția plantelor.

Lărgirea sortimentelor din materiale plastice constituie una din principalele preocupări ale industriei noastre chimice, ea urmînd să cuprindă aproape toate sorturile de materiale plastice și rășini sintetice pentru care se prevede o utilizare largă în anii viitori.

În industria de fire și fibre sintetice, se va dubla capacitatea de producție la fibrele reton și melanj și se vor construi noi fabrici pentru fibre poliesterice, mătase viscoză și polimozice.

Industria de cauciuc sintetic se va dezvolta prin introducerea în fabricație a noi tipuri care să satisfacă cele mai variate necesități în acest domeniu. Se tînde spre înlocuirea, într-o proporție mereu mai mare a cauciucului natural.

Concomitent cu dezvoltarea producției de cauciuc sintetic, se va dezvolta și producția de negru de fum prin construirea în viitorul 2-3 ani a unei mari fabrici de negru de fum de înaltă abrazivitate și mare capacitate.

Pentru dezvoltarea industriei de coloranți, va fi lărgită gama produselor intermediare, ceea ce va da posibilitatea să se completeze paleta coloranților cu noi sortimente pentru fire și fibre chimice, mase plastice și alte întrebunătăiri.

În ceea ce privește sectorul de medicamente, prin dezvoltarea în special a noii unități de la București, se va mări gama de produse pentru uz uman și veterinar, acordînd

avînt în vedere sarcinile importante ce revin industriei chimice în cadrul planului de perspectivă, tinerii din uzinele chimice trebuie să-și dea aportul lor la promovarea a tot ceea ce este înaintat în producție prin însușirea tehnicii noi, luptînd totodată pentru obținerea unor produse cu calități superioare și realizarea acestora la un preț de cost scăzut.

Considerăm că eforturile tinerilor trebuie concentrate în special spre dezvoltarea studiilor științifice față de muncă, ridicarea nivelului tehnic și profesional și îmbogățirea cunoștințelor politice și de cultură generală, întărirea disciplinei în producție, astfel încît fiecare muncitor, tehnician și inginer să fie un militant activ pentru realizarea sarcinilor economice stabilite de partid, spre binele, progresul și înflorirea patriei noastre.

In cercul tinerilor naturaliști

De două ori pe lună, peste 40 de tineri din comuna Zorăști, raionul Dorohoi, se întîlnesc la cîmpul cultural, unde își desfășoară activitatea cercul tinerilor naturaliști. Aici, lectorul le explică multe fenomene și probleme interesante. La una din ședințe s-a discutat despre „Originea și evoluția omului”. Explicațiile au fost însoțite de demonstrații făcute cu ajutorul unei expoziții organizate în sala cîmpului cultural. În cercul tinerilor naturaliști s-au mai discutat și despre „Unit-

versul, sistemul solar și Pământul”, „Ce sînt eclipsele”. În cele 10 lecții ale cercului, tinerii naturaliști din Zorăști vor face experiențe cu substanțe chimice, vor cerceta lumea microorganismelor folosindu-se de microscop etc.

Cercuții ale naturaliștilor, cu o bogată activitate, mai sînt și în Sarai Doroi, Boroaia, Fundul Herai și alte comune sucevene. În total, 91 de cercuți, reunind peste 3.600 de tineri.

(AGERPRES)

Pentru viața ce-o trăim

Înflinirea alegărilor din satele Filipești și Galbenii, raionul Ploiești, ca condiție pentru propunerea candidaturii pentru circumscripția electorală nr. 27 Sucevița, pentru alegerea de deputați în Marea Adunare Națională, tovarășii Gheorghe Marinca, Florin Isac, Florin Groza, salariați la Exploatarea miniere, la Școala medie nr. 2 din Oradea.

— Realizările deosebite care s-au vorbit aici — a spus inginerul

șef al Exploatarii miniere Suncăuș, tovarășii Vasile Ferenc, nu erau cu puțină fîc dezvoltarea industrială a acestei zone, nod al politicii partidului de dezvoltare economică a tuturor regiunilor țării pe baza valorificării resurselor existente. La ora actuală 20 la sută din aria refractară din țară este produsă de această exploatare. În ultima vreme, întreprinderea noastră a fost modernizată și modernizată mult, introducându-se pe scară largă în procesul de producție, mecanizarea: au fost instalate pentru transport funcționări și linii mecanizate. Încă de la începutul lunii ianuarie colectivul de muncitori de aici a întreprins o serie de măsuri legate de îmbunătățirea planului pe această linie. În toate secțiunile s-a organizat de la început un ritm de lucru potrivit gradului de producție actual și pe baza metodei colective pentru a îndeplini și depăși sarcinile de producție în proporție de 100% la nivel, și în plus, peste plan 68,8 tone argilă refractară.

Numerosul studiu și analiză apăsătoare în cadrul lucrărilor realizate de noi în timpul anului trecut sînt sursele de plan și în cele în față. Alegem și stabilim, în același timp, necesitatea de a se întreprindă lucrări de modernizare și de mecanizare de la Exploatarea noastră pînă la fabrica de ciment, în vederea realizării obiectivelor ale planului școlar — lucrările sînt în curs de execuție. Construcția propriu-zisă a tuturor obiectivelor industriale a fost terminată urmînd să se înceapă acum finalizarea.

— Realizările deosebite care s-au vorbit aici — a spus inginerul

DIFERENȚIAT

(Urmare din pag. 1)

esențialul în îmbunătățirea calității produselor este ca fiecare tînr să aibă de învățat din acțiunile inițiate de noi, or, acest lucru nu poate fi rezolvat numai în adunări generale pe secții sau pe uzină. O mare eficacitate la acțiunile întreprinse de grupele U.T.M. La reductorul laminorului de 3 toți s-au dat cîteva tone de țevă declanșată. Ce a făcut grupa U.T.M. 2. La una din ședințele sale a invitat pe șeful secției și, împreună, au căutat să afle cauzele. Unii tineri nu cunoșteau procesul tehnologic, alții nu-l respectau. Prima măsură a fost organizarea unei demonstrații practice cu toți tinerii de la reductor. Demonstrația a fost condusă de inginerul Gheorghe Gavrila. Totul s-a făcut „pe viu”, astfel că cei prezenți au avut ce învăța. S-a stabilit apoi un ciclu de conferințe legate de operațiile de la reductor. În tematica cursurilor de ridicare a calificării au fost incluse teme legate nemijlocit de munca tinerilor de aici etc.

Așa cum sublinia și recenta Plenară a C.C. al U.T.M., în problema calității produselor un rol important îl are ridicarea continuă a calificării profesionale a tinerilor. Tocmai de aceea noi am socotit necesar ca membrii comitetului U.T.M. pe uzină, organizațiile noastre, să stimuleze și să ajute la organizarea acelor forme și activități care răspund cel mai bine nevoii de a se pregăti a tinerilor, de a-și îmbogăți cunoștințele profesionale. Evident, cursurile de ridicare a calificării își au importanța lor bine cunoscută. Dar dacă într-un loc sînt suficiente numai niște prelegeri teoretice, în altă parte accentul trebuie pus pe demonstrația practică, pentru că aceasta corespunde cel mai bine nivelului de pregătire al oamenilor, nevoilor concrete ale producției. După primele lecții, de pildă, am organizat discuții cu numeroși tineri cărora le-am cerut părerea despre cursuri. Laminatorii au cerut ca unele lecții să fie predate la fața locului, sub forma unor demonstrații practice; strungarii au solicitat audierea unor lecții privind cunoașterea mașinilor din dotare și noțiuni practice privind ascuțirea cuțitului de strung pentru diverse operații. La propunerea organizației U.T.M., aceste sugestii au fost incluse în tematica cursurilor de ridicare a calificării profesionale.

În activitatea noastră practică ne-am convins că atunci cînd ne sfătuim cu tinerii, cînd sîntem mai receptivi la propunerile lor, găsim întotdeauna și formele cele mai corespunzătoare

pentru a-și ajuta și-și îmbogățesc cunoștințele profesionale. Tinerii din aproape toate secțiile au cerut, de pildă, să organizăm în colaborare cu sindicalii mai multe demonstrații practice. Total depinde însă de fabrică cum sînt organizate, de eficiența lor practică. Întîi un exemplu. Cu strungarii de la secția mecanică și scolare am organizat o asemenea demonstrație. Tîi strungarii dintre cei mai buni, au lucrat aceeași piesă. În timpul lucrului, ei și după aceea, au cerut noi strungarii, cît și șefii secțiilor să explice fiecare operacție executată. Experiența acumulată s-a popularizat-o și la secția de instruire a școlărilor ca ea să fie generalizată în toate secțiile.

O seamă de alte forme de sprijinire a tinerilor pentru a-și ridica calificarea profesională au intrat de pe acum în practica muncii noastre. De pildă, discuțiile cu frumusețe în producție se fac nu numai ca prilejuri de informare și demonstrații practice. Acestea sînt, solicitări să vorbească despre munca lor la statia de radioamplificare. În secție, în timpul liber și în adunările generale U.T.M.

Conferințele tehnice, cartea tehnică au un rol important în îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale tinerilor. La lună-noare, în secția mecanică, se fac recenzii la cărțile nou apărute se organizează discuții interesante. Acum, mai bine de 300 de tineri sînt cititori activi ai bibliotecii tehnice.

Ne-am gândit să folosim mai larg unele forme atractive la care să participe toți tinerii uzinei noastre, cum sînt concursurile pe meserii. Pînă acum au fost organizate zeci de concursuri pentru laminatorii, strungarii, lăcătușii etc. În această direcție noi am acumulat o bună experiență, aceea a organizării concursurilor pe meserii, cu participarea tuturor muncitorilor de aceeași profesie. La concursul laminatorilor, de pildă, au participat în prima etapă, pe laminoare, toți tinerii din această meserie. Cei mai buni s-au înfîlțit în etapa a doua organizată pe secții și, în sfîrșit, cîștigătorii au luat parte la etapa pe uzină. De remarcat că pentru acest concurs toți tinerii laminatori au studiat bibliografia indicată, s-au pregătit temeinic. De asemenea, cu sprijinul ziarului „Uzina noastră”, am inițiat un concurs permanent: „Verificăți-vă cunoștințele tehnice”. În paginile ziarului se publică întrebări din toate domeniile de activitate ale secțiilor, adică pentru toate categoriile de meserii, la care sînt solicitați să răspundă toți tinerii. Cele mai bune răspunsuri sînt aduse la cunoștința tinerilor tot prin intermediul ziarului.

Comitetul U.T.M. va persevera și în viitor pe linia sprijinirii diferențiate a tinerilor în ridicarea calificării profesionale; în colaborare cu sindicalii, va da un și mai mare ajutor conducătorilor întreprinderii în găsirea și folosirea acelor forme care corespund cel mai bine necesităților de producție ale fiecărei secții în parte.

Unul strică, zece dreg

(Urmare din pag. 1)

Dar nu toate piesele teșite cu defecte din turnare mai pot fi reparate. Anul trecut s-a realizat aici un procent de rebus de 11,72 la sută (aproximativ încă o dată față de cifra admisă). O parte din acest procent s-a desoperit de la început, imediat după turnare. La secțiunile de uzină ni s-a organizat lucrări cu mai mult de jumătate din rebusul total înregistrat a fost detectat abia după ce se consumase la prelucrarea mecanică mameții, acule, mașini, energie electrică etc. etc. Asemenea piese s-au întors acolo de unde au venit: în capturile de topire oțel. Am aflat că la sfîrșitul anului trecut, s-au analizat cauzele și conducerii tehnice a luat unele măsuri bune. Deoarece în 1964 la multe parie s-au înregistrat abateri de la standard, s-a stabilit ca șeful atelierului elaborare, să facă în fiecare săptămînă o analiză a procesului de topire. În plus, a devenit obligatorie proba de forjare la fiecare șarf de oțel. De asemenea, s-au luat măsuri pentru aplicarea unor rețete noi la amestecurile de formare, s-au reorganizat unele locuri de muncă, urmîndu-se o mai bună echilibrare a echipelor print-o mai justă repartizare a oamenilor după nivelul calificării profesionale. Colectivul turnătorilor a făcut o grupă de lucru, în funcție de importanța fiecăreia a cauzelor rebusului. Ni se pare de interesant să arătăm că respectarea procesului tehnologic (în unele cazuri din neatenție, dar de cele mai multe ori din pricina unei slabe califi-

cări profesionale a muncitorilor) a fost considerată drept principala motiu pentru care s-au dat unele produse de calitate slabă. Completînd aceasta cu aprecierea tovarășului inginer Alexandru Sănduțu, lucrurile ni se par și mai clare. „În anul trecut, ne-a spus șeful atelierului de turnătorie, am introdus o serie de procedee tehnologice noi, moderne. Scopul a fost, evident, obținerea unui indice mai mare de folosire a metalului, realizarea tuturor produselor la nivelul calitativ cerut. Căuza pentru care nu ne-am atins intratului acest scop o găsim în slaba calificare a muncitorilor — și jumătate din numărul lor îl formează tineretul — aplicarea metodelor amintite făcîndu-se fără ca în prealabil să fi fost temeinic însușite procedee tehnologice noi”.

În turnătorie lucrează peste 300 de tineri. Există toate posibilitățile pentru ca întreaga muncă politică-educativă a organizației U.T.M. de aici să fie îndreptată spre autorarea fiecărui tînr în înțelegerea clară a importanței pe care o are îmbunătățirea calității produselor.

Dar în loc de a pricea lucrurile, în acest mod, birourile organizațiilor de bază U.T.M. din turnătorie și discuția acută la comitetul U.T.M. pe uzină ne-a înfîlțit și mai mult convingerea s-au mulțumit cu 2-3 acțiuni sporadice care nu au avut puterea de crea în rândul tinerilor această dorință și strădanie neobosită pentru însușirea temeinică a tinerilor meserii.

Este anormal să fii convins că slaba calificare profesională și

nespectarea procesului tehnologic sînt cauzele principale care duc la obținerea unor produse necorespunzătoare și, în schimb, să nu stabilești măsurile cele mai corespunzătoare în această privință.

Conducerea secției, secretarii organizației U.T.M., ne-au arătat că există cursuri de ridicare a calificării. La ele, este însă cuprins un număr mic de tineri, nemăsurînd cît de multe din acestea sînt lipsese, iar organizația U.T.M. nu analizează niciodată cu seriozitate acest lucru. Motivul? Cei alți — ni s-a spus — sînt la liceul școlar. Dar cine pretinde organizației U.T.M. să îndrume toți tinerii numai spre cursuri? Acțiunea de ridicare a calificării necesită o muncă plină de răspundere, este o acțiune castă, cu caracter permanent, ce trebuie dusă diferențiat, fiindu-se cont de nevoile producției, de nivelul și situația fiecărui om în parte. Rezultate bune se pot obține numai dacă se vor folosi acele forme care se potrecese și răspund unor asemenea cerințe.

Discuțînd, de pildă, cu mairștrii și tinerii problema ridicării nivelului profesional al „soralizatorilor”, a reieșit că la dispoziția lor stau multiple posibilități pentru a-și îmbogăți cunoștințele. Cea mai nimerită și mai accesibilă pentru ei, ar fi, după părerea acestora, literatura tehnică de specialitate. O dată pe lună, mairștrii sau inginerii au putea să aibă o discuție cu acești tineri, să vadă în ce măsură și-au însușit cele studiate, să lămurească lucrurile neînțelese. Antrenarea la cursurile pe meserii, tinerea unor scurte convorbiri tehnice periodice pot, de asemenea, constitui mijloace eficiente de îmbogățire a cunoștințelor lor profesionale.

Este anormal să fii convins că slaba calificare profesională și

Sînt tineri în sector care au domeniul lui mai mulți kilometri de uzină. Nu cin la cursuri, nu pot sta la o conferință etc. Dar, în schimb, să nu stabilești măsurile cele mai corespunzătoare în această privință.

Unel din măsurile bune pe care organizația U.T.M. le-a inițiat în trecut trebuie dezvoltate. Dar e necesar să se găsească și altele în funcție de cerințele producției, în așa fel încît organizația U.T.M. să sprijine mai temeinic conștientizarea secției în organizarea acțiunilor de ridicare a calificării profesionale, să-și poată aduce întreaga sa contribuție la îmbunătățirea calității pieselor turnate.

Dar lucrurile nu se opresc aici.

de peste hotarele

U.R.S.S. Seara pe unul din marile bulevarde ale orașului Leningrad

LEXICON

Problema excepțiilor în cadrul tratatelor G. A. T. T.

Pe aproape 10 luni, la Geneva se desfășoară — cu unele întreruperi — tratativele G.A.T.T. cunoscută și sub numele de „runda Kennedy”. După cum se știe, aceste tratative au fost inițiate cu scopul de a se hotărî, în cadrul lor, reducerea cu 50 la sută a tuturor tarifelor vamale ale țărilor membre ale Acordului general pentru țările și comerț (G.A.T.T.). Chiar de la începutul acestor negocieri (4 mai 1964), s-a văzut destul de clar că proiectarea reducerii liniare și generală, de 50 la sută, întâmpină dificultăți însemnate. Jean Rey, membru al comisiei C.E.E. (Pieței comune) declară încă din aprilie anul trecut: „În fața comunității europene se află trei obstacole principale: disparitățile tarifare, tratarea excepțiilor și schimbul de produse agricole”. Obstacolele pe care Jean Rey le vede pentru țările Pieței comune s-au dovedit de fapt obstacole pentru negocierile G.A.T.T. în ansamblu.

Cele trei probleme dificile (disparitățile tarifare, tratarea excepțiilor și problema includerii în tratative a produselor agricole) au făcut ca ideea americană de reducere cu 50 la sută a tuturor tarifelor vamale să se degradeze treptat, în așa fel încât stadiul actual al tratatelor să rețină din proiectul inițial doar noțiunea de reducere. La care produse se va fi aplicată reducerea și în ce proporție? — iată întrebări la care răspunsurileabia urmează să fie date.

De problema disparităților tarifare ne-am ocupat într-un articol precedent (în nr. 4879). Ea a fost ridicată de țările care au un nivel general al tarifelor vamale mai scăzut. Aceste țări (mai ales membrii Pieței comune) au cerut ca reducerea să nu fie liniară, egală, pentru toți partenerii, ci să fie aplicată în funcție de nivelul actual al tarifelor vamale. Astfel, țările cu un nivel general ridicat al tarifelor, cum sînt S.U.A. și Marea Britanie, ar urma să aplice o reducere mai mare (de pildă cea maximă de 50 la sută), iar cele cu nivel tarifar scăzut ar trebui să aplice o reducere mai mică, cam la jumătatea reducerii primei categorii (ceea ce, continuând exemplul de mai sus, ar însemna 25 la sută). În urma aplicării formulei dispartare, aceea de reducere diferită, în funcție de nivelul diferit existent în prezent, s-ar ajunge la o apropiere a marimii tarifelor în G.A.T.T., la un început de unificare, de omogenizare a lor.

Dacă problema disparităților vizează procentele de reducere diferite, menținându-se totuși ideea de reducere, ridicarea problemei excepțiilor urmărește sustragerea totală de la reducere a unui număr anumit de țări. Spre deosebire de problema disparităților, tratarea excepțiilor a fost ridicată atât de țările cu nivel tarifar scăzut, cât și de cele cu nivel ridicat.

Principalele țări negociatoare și-au alcătuit așa-numitele liste de excepții. Fiecare țară a înscris pe lista ei acele produse la care nu intenționează să reducă taxa de import, deci acele produse a căror importare doarește s-o limiteze, în scopul protecției producției interne a produselor respective. Motivarea generală a excepțiilor a fost aceea a „intereselor superioare de stat”. Pentru a constata dacă într-adevăr produsele înscrise pe liste sînt dictate de „interese superioare”, începînd de la 9 decembrie, la Geneva, se desfășoară maratonul „justificării excepțiilor”. Practic, se ia fiecare listă în parte (atît listele, cît și dezbaterile pe marginea lor sînt secrete

te) și se discută justetea trecerii fiecărui produs pe listă. De cele mai multe ori, partenerii pun întrebări, iar titularul listei răspunde, „se justifică”. Pînă în prezent, au fost discutate listele S.U.A. și Japoniei, iar începînd de la 9 februarie se discută lista Pieței comune care este cea mai cuprinzătoare din cele prezentate pînă acum.

Rostul actualilor „justificări ale excepțiilor” este de a se definitiva listele și a se putea trece la perfectarea reducerilor vamale în ceea ce privește produsele neexcepționale (dispartare sau nu). Pot ele, discuțiile de la Geneva, să modifice listele produse inițiale? Referindu-se la aceasta, revista vest-germană „DER VOLKSWIRT” scria în primul său număr: „Se înțelege că în cadrul procedurii de justificare se pot pune întrebări și se pot formula îndoieli dacă includerea anumitor mărfuri în listele de excepții a fost necesară. Totuși, nu există nici un observator realist care să creadă că s-ar putea găsi o țară care, pe baza obiecțiilor partenerilor, să steargă anumite mărfuri de pe lista de excepții. Nici o țară nu va permite vreun amestec din partea altor țări în cazul că există un interes național superior care cere protejarea unei mărfi. În decursul acestei proceduri pot fi însă descoperite locuri mai slabe de la care pot porni mai tirziu negocieri cu privire la o reducere de taxe vamale”. (Autorul se referă la depistarea unor mărfuri asupra cărora să se aplice mai tirziu o reducere dispartată a tarifelor vamale).

Totuși, există o puternică presiune, mai ales din partea țărilor europene din afara Pieței comune, asupra listelor excesiv de încărcate, cum e cazul listei Comunității economice europene. Excepțiile prezentate de C.E.E. afectează, de pildă, 70 la sută din mărfurile pe care Finlanda le exportă în țările membre. Se speră că măcar de pe listele supraîncărcate să se obțină scoaterea unor produse. Reușita ar avea numai o importanță simbolică, pentru a justifica cele trei luni de discuții de la Geneva (discutarea excepțiilor urmează să se termine la începutul lui martie). În esență însă, listele vor rămîne în forma lor inițială. Efectul aprobării listelor de excepții asupra negocierilor de la Geneva va fi deosebit de însemnat. El se face simțit de pe acum pe linia îndepărtării tratatelor de la obiectivul lor inițial — reducerea liniară și generală a tarifelor vamale cu 50 la sută. „Această idee — scrie revista citată referindu-se tocmai la obiectivul inițial amintit — a fost atît de mult modificată între timp prin problema disparităților, iar acum prin listele de excepții, încît nu se mai poate vorbi despre un echilibru global al tuturor concesiilor, pentru că nu mai este vorba de o reducere uniformă a tarifelor vamale care să cuprindă toate mărfurile. Această are drept urmare că valoarea concesiilor trebuie cîntărită de la țară la țară, fiecare partener a vind, firește, grijă să nu facă o afacere proastă”.

Atît problema excepțiilor, cît și cea a disparităților se referă la schimbările de produse industriale și deci la tarifele ce se aplică acestor produse. Cea de-a treia problemă dificilă din cadrul tratatelor G.A.T.T. mută cîmpul de bătălie în sectorul agricol. Ea vizează reducerea tarifelor vamale și la produsele agricole (cereale, carne, produse lactate, fructe etc.). Dar de această problemă, ne vom ocupa într-un alt articol.

ION D. GOIA

PE SCURT

PARIS 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, Valery Giscard d'Estaing, ministrul finanțelor și afacerilor economice a făcut miercuri, în fața Consiliului de Miniștri al Franței, o expunere asupra vizitei pe care a făcut-o în România, cu prilejul semnării acordului comercial între Franța și România. Ministrul a subliniat efortul important de industrializare care este în curs în România și a relatat Consiliului de Miniștri convorbirile pe care le-a avut cu președintele Consiliului de Stat al R. P. Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, și cu primul ministru, Ion Gheorghe Maurer.

HELSINKI. — Un grup de deputați ai Parlamentului finlandez, reprezentînd cinci partide, au adresat ministrului finlandez al Spaniei o telegramă în care își manifestă îngrijorarea în legătură cu faptul că 38 de deținuți din închisoarea Burgos, după ce au fost lăsați timp îndelungat în închisoare, sînt amenințați să fie deținuți unui nou tribunal militar. Noui proces, care urmărește prelungirea pedepșelor, nu trebuie să aibă loc. Deținuții trebuie să fie eliberați și spunea în telegramă.

BERNA. — Muzeologul elvețian Marcel Cellier a ținut o conferință despre folclorul românesc în fața studenților Universității din Lausanne, membri ai Asociației studențescii „Valdeia”. Conferința, bogat ilustrată cu înregistrări stereofonice, din folclorul românesc, s-a bucurat de un frumos succes.

LONDRA. — Agenția Reuter anunță că guvernul britanic a interzis reclame pentru țigări prin televiziune. Această acțiune a fost urmată marți de depunerea în Camera Comunelor a unei moțiuni semnate de 13 deputați laburiști, prin care, după ce se salută hotărîrea guvernului, se cere să se interzică reclame pentru țigări și în presă, cinema și poștă. Moțiunea subliniază că interzicerea reclamei este necesară pentru a se preveni răpîndirea tutunului, care este socoluți ca pericolul sănății.

VIENA. — Ministrul de justiție al Austriei, dr. Christian Broda, a anunțat marți că Parlamentul austriac va adopta în curînd un amendament la codul penal, care să permită urmărirea și sancționarea criminalilor de război pe o perioadă nedefinită.

BRUXELLES. — Gonl dr. Claudiu Nicolau, invitat al Universității din Liege, a prezentat comunicarea științifică „Transfer electronic în sistemul heterogen”. Cercetătorul român a fost numit membru al Societății belgiene de chimie.

PE SCURT

În urmă cu cîțva timp, un grup de tinere japoneze a venit în Franța pentru a învăța profesia de stewardesă. Iată-le în fotografie, pe străzile orașului Nisa

După vizita în R. D. Vietnam

Delegația sovietică a sosit la Pekin

PEKIN 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, delegația Uniunii Sovietice, în frunte cu A. N. Koshigin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a sosit la 10 februarie la Pekin, după vizita în Republica Democrată Vietnam.

Pe aerodromul din Pekin, delegația a fost întâmpinată de

Ciu En-lai, vicepreședinte al C.C. al P.C. Chineze, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Cen I, vicepremier, ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze și alte persoane oficiale.

Ciu En-lai și Cen I au oferit miercuri seara o recepție în cinstea lui A. N. Koshigin și a delegației sovietice.

Declarația M.A.E. al R. D. Vietnam

HANOI 10 (Agerpres). — Xuan Thui, ministrul afacerilor externe al R. D. Vietnam, a trimis note identice copreședinților și țărilor participante la conferința din 1954 de la Geneva, în care protestează împotriva acțiunilor agresive ale S.U.A. față de R. D. Vietnam — se arată în notă — condamnă energetic și protestează împotriva noilor acte de război comise de S.U.A. asupra R. D. Vietnam, împotriva trimiterii de noi trupe, arme și alte materiale de război americane în Vietnamul de sud.

În încheiere, în notă se arată că „guvernul R. D. Vietnam cere copreședinților și guvernelor țărilor participante la conferința din 1954 de la Geneva cu privire la Indochina, precum și tuturor țărilor iubitoare de pace din lume, să ia la timp măsuri eficiente pen-

tru a opri mîna imperialiștilor americani războinici și agresivi, pentru a asigura aplicarea întocmai a acordurilor din 1954 de la Geneva cu privire la Vietnam și apărarea păcii în Indochina și Asia de sud-est”.

După cum anunță agenția V.N.A., la 10 februarie, Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care protestează energetic împotriva faptului că Statele Unite concentrează în prezent numeroase nave ale flotei a 7-a în Marea Chinei de sud.

Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, se spune în declarație, cere guvernului american să-și retragă imediat toate forțele flotei a 7-a din Marea Chinei de sud și să pună capăt tuturor actelor agresive împotriva Republicii Democratice Vietnam.

Proteste în legătură cu acțiunile agresive împotriva R. D. Vietnam

MOSCOVA 10 (Agerpres). — După cum relatează agenția TASS, în sesi de orașe ale Uniunii Sovietice au avut loc mari manifestații de protest împotriva acțiunilor agresive de imperiștilor americani în Asia de sud-est.

Un miting de protest a avut loc la Uzina constructoare de mașini electrice „Dinamo” din Moscova. În curîntările pe care le-au rostit, participanții la miting au sprijinit cu căldură declarația guvernului sovietic, au arătat că Uniunea Sovietică va veni în ajutorul prietenilor săi.

În rezoluțiile adoptate, participanții la mitingurile de la Uzina constructoare de țeci „Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.”, din Leningrad, de la Universitatea din Leningrad au cerut să se pună capăt de îndată agresivității militariste americane din Vietnam, să se acorde poporului vietnamez dreptul de a-și hotărî singur soarta.

SEDINȚA CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL FRANȚEI

PARIS 10 (Agerpres). — Miercuri a avut loc o sedință a Consiliului de Miniștri francez sub președinția generalului de Gaulle, care a examinat, printre altele, problema situației din Asia de sud-est și îndeosebi din Vietnamul de sud. După sedință — anunță agenția France Presse — Alain Peyrefitte, ministrul informațiilor a spus că „guvernul francez consideră că reglementarea problemelor proprii ale Asiei de sud-est nu va putea fi obținută pe calea armelor. Numai un acord internațional, excluzînd orice intervenție străină, în ce privește, îndeosebi, Vietnamul de sud, R. D. Vietnam, Laosul și Cambodgia poate deschide calea

păcii interne și externe în această regiune atât de încercată a lumii. Guvernul francez este gata să ia parte la tratativele pentru un astfel de acord, conform principiilor acceptate în 1954 de conferința de la Geneva.

Inițiativa organizării din nou a acestei conferințe trebuie să aparțină celor doi copreședinți — Uniunea Sovietică și Marea Britanie”.

Comentariul zilei

Bonnul și proiectele Londrei

Referindu-se la surse britanice bine informate, corespondentul din Londra al agenției ASSOCIATED PRESS relatează că guvernul vest-german a răspuns planului englez de crearea unei forțe nucleare atlantice (F.N.A.) cu o nouă propunere de înființare a forțelor nucleare multilaterale (F.N.M.) înzestrate cu forțe navale de suprafață echipate cu rachete „Polaris” și deservite de echipaj mixte. Corespondentul menționa că a-și asigura, pe cele mai avantajoase căi, accesul la Londra de guvernul R. F. Germane, în care acesta, după ce-și exprimă dorința să examineze planul britanic, susține punctul de vedere potrivit privitor la crearea F.N.M. Avem, așadar, de-a face (dacă lășăm de o parte ambalitățile uzuale) cu o respingere „a priori” a planului Wilson de crearea unei forțe nucleare atlantice. Mobilurile care au determinat o asemenea poziție în acest moment nu pot fi întrezărite cu cea mai mare claritate. E foarte posibil ca Bonnul să încerce astfel să exercite noi presiuni atît la Londra, cît și la Washington (se știe că administrația americană ar prefera o înțelegere prealabilă anglo-vest-germană și că nu-i suride o reînviere a vechii formule de integrare nucleară — F.N.M. — care riscă să apară ca un club atomic militar Washington-Bonn). Nu-i exclus, de asemenea, ca o asemenea poziție rigidă să fi fost sugerată de conside-

din viața tineretului lumii

Conferința tineretului din țările Maghrebului

Reprezentanții ai organizațiilor de tineret din țările Maghrebului — Algeria, Tunisia și Maroc — au început marți la Alger o conferință avînd pe ordinea de zi problema stabilirii programelor comune de activitate. Vor fi discutate, de asemenea, probleme referitoare la poziția acestor organizații față de diferitele evenimente internaționale și îndeosebi de pe continentul african.

Brazaville: Ziua națională a tineretului

Cu prilejul încheierii festivităților organizate în cadrul zilei naționale a tineretului din Congo (Brazaville), în piața Libertății din capitala acestei țări a avut loc un mare miting la care au participat reprezentanți ai organizațiilor de tineret, studenți și de femei.

„Tinerii falanșiști” în dezacord cu politica franchistă

Organizația oficială de tineret din Spania cunoaște înfrîmări, ilustrate în mod concludent de o reuniune desăvîrșită cu numai câteva zile în urmă. 600 exponenți ai membrilor mai vechi ai „tineretului ialanșiști” au făcut un examen al problemelor actuale ale Spaniei. Relatăriile sumare din „LE MONDE” (cumprișe într-o corespondență din Madrid transmisă de Jose Antonio Novais) ne inspiră convingerea că sentimentul dominant al reuniunii a fost acela al necesității unor schimbări în viața Spaniei. Adepții ai miscării franchiste, sprijinitori ai actualului regim de la Madrid, participanții la dezbateri nu pot totuși să nu constate (deși constatăriile lor au limite evidente) impusul dictaturii. Ei exprimă dorința unor înnoiri, dorință pe care categorii din cele mai largi ale opiniei publice spaniole o vădese în forme variate. Imobilismul franchismului stîrnește nemulțumirea chiar și a mulțora din acela care poate în bucurar carnetul de membru al Falanșei.

Cerințele principale, expuse de un delegat din Madrid, cuprind mai ales domeniul politic. Dezacordul cu tezele oficiale în circulație la Madrid este clar. S-ar putea ca diferențierea produsă să fie determinată și de grija unor din liderii tineretului „falanșiști” de a obține o anumită popularitate în rândurile tineretului, de a evita definitivă compromitere a organizației franchiste destinată celor tineri.

Aceste luări de poziție intervin într-un moment de agitație în viața universitară spaniolă. Repelele demonstrații ale studenților madrileni, combativitatea cu care ei își expun punctul de vedere înfruntînd riscurile, indică un simptomatice proce de clarificare în rândurile generalității tineretului spaniol, proces ce influențează chiar și pe unii membri ai organizației oficiale de tineret.

M. RAMURĂ

ITALIA. Tinerii muncitorii din Torino, manifestînd pe străzile orașului, în sprijinul revendicărilor lor

Atac prin surprindere al forțelor insurgente din Congo

LEOPOLDVILLE 10 (Agerpres). — O coloană de trupe guvernamentale congoleze, cu un efectiv de 700 de soldați și ofițeri, a fost atacată marți seara de insurgenții congolezi la aproximativ 160 mile de Stanleyville. Atacul prin surprindere în junglă, trupele

guvernamentale au suferit pierderi grele. Agenția Reuter menționează că mercenarul vest-german Siegfried Müller ar fi fost ucis în timpul luptelor. Un mare număr de mașini blindate ale trupelor guvernamentale au fost capturate, sau scoase din uz.

reente electorale (tendința de a da satisfacție acelor cercuri influente care manifestă cel mai viu interes pentru o cît mai mare apropiere a R.F.G. de trăgaciul nuclear).

Ceea ce relevă însă numeroși observatori este faptul că răspunsul remis Londrei relectă, odată în plus, dorința Bonnului de a-și asigura, pe cele mai avantajoase căi, accesul la armă nucleară. Decădărată, drumul Bonnului spre armele nucleare trece prin N.A.T.O. Definitiv poziția vest-germană în actuala conjunctură „SUDDEUTSCHE ZEITUNG” remarcă: „Esșțială este asigurarea unei asemenea influențe care să aducă R.F.G. posibilități depline în folosirea armei nucleare”. Pornind de la un astfel de considerent, se pare că Bonnul interpretează planul Wilson ca nefiind cea mai bună variantă pentru atingerea obiectivelor sale. Agenția D.P.A. definea în termenii următorii reacțiile vest-german: „Cercurile politice consideră că varianta engleză a integrării nucleare conține prea multe elemente care ar asigura Londrei un loc privilegiat și ar diminua influența (vest) germană”. Unul din elementele la care se referă D.P.A. este, fără îndoială, suspiciunea față de tendința Angliei de a-și asigura menținerea, pe linia „echipajele mixte” și a unor echipaje naționale britanice. Lucrul acesta e socotit, pare-se, în Bonn drept o încercare de a da Londrei un loc „privilegiat, special” în proiectata forță nucleară. „DIE WELT” exprima foarte direct această idee: „Interesele (vest) germane cer să se evite orice diminuare a cuvîntului (vest) german în folosirea armei nucleare. De ce s-ar angaja R.F.G. pentru vase și avioane cu echipaj mixt în vreme ce alții și-au rezervat submarine atomice cu echipaj național? De ce ar fi îngreunată ponderea Marii Britanii în controlul forței nucleare?”

Nu există nici o îndoială că formula „echipajele mixte” incită Bonnul care vede în ea posibilități avantajoase și directe de apropiere de trăgaciul nuclear. Dar, deși planul Wilson se bazează, în fond, tocmai pe asemenea echipaje, cercurile guvernamentale vest-germane și-au exprimat punctul de ve-

dere că varianta britanică ar „îngusta prezența vest-germană”. În spatele acestei interpretări putem desprinde aceeași tendință de a asigura și mari influența vest-germană în N.A.T.O., de a obține crearea unui mecanism care să faciliteze accesul la armele nucleare. „FRANKFURTER RUNDSCHAU” exprima, de altfel, plastic și mai exact ce se înțelege la Bonn prin suspiciunile privind „îngustarea prezenței vest-germane”. Planul Wilson, opinia ziarului respectiv, „înde să adauge dirijorul american un secundant englez, ceea ce ar face ca partitura să aibă o coloratură prea pronunțat anglo-saxonă. Există deci riscul ca arile (vest) germane să nu aibă cel mai bun loc în această partitură”. E o exprimare sugestivă a unei realități cunoscută: dorința Bonnului de a ajunge să „cînte” propriile „arii” atomice.

Punctele de vedere divergente între R.F.G. și Anglia în problema creării forțelor nucleare atlantice par greu de împăcat. Cîntînd surse britanice, agenția ASSOCIATED PRESS opinia că în această problemă nu este posibil să se ajungă la un compromis acceptabil între Londra și Bonn înainte de luna septembrie, cînd vor avea loc alegerile parlamentare în Germania occidentală. În lumina aceasta se înțelege mai bine de ce a rămas în suspensie proiectata vizită a premierului britanic la Bonn (actualmente o asemenea vizită ar fi, de fapt, lipsită de principial obiectiv — negocierea unui acord anglo-vest-german pe baza planului Wilson). Desigur, nu ne putem aștepta la o totală împăcare a intereselor contradictorii și la o renunțare a luptei pentru influență între Londra și Bonn, ca și în N.A.T.O., în general. Este evident însă că, indiferent de meandrelle disputelor interoccidentale, pericolul real creat de diferitele variante de integrare atlantică nucleară persistă. Acest pericol, posibilitatea ca într-o zi Bonnul să dispună de un „buton atomic”, rămîne un factor de îngrijorare dată fiind experiența tragică a istoriei.

EM. RUCĂR